

Dagthema: 48 jaar; Volk onderweg

Overweging 9 januari – Henk Kemper

“...geschiedenis van 48 jaren is van belang, omdat die geschiedenis ons doorzettingsvermogen aangeeft, dat we gekend zijn en dat we blijven ...”

Eerste lezing uit Jesaja

Tweede lezing uit Efeziërs

Openingsgebed

Wij zijn hier bij elkaar in de Naam van de Ene en Eeuwige die vele namen kent, God, Jahwe, Allah, de Enige, de Barmhartige, Schepper van groei en leven, van liefde en licht.

Wij voeden onszelf met de woorden en daden van onze profeet en broeder Jezus.

Wij geven de Geest vandaag alle kans om ons zielsdiep aan te raken en te vervullen met kracht en liefde.

Lied: Boek jij bent geleefd

Boek, jij bent geleefd,
zeg ons hoe te leven.
In mijn letters staat geschreven
dat alleen de geest doet leven.
Licht en adem is de geest.
Daarom ben ik neergeschreven:
dat je zonder angst zult leven
wat je leest.

H.Oosterhuis/A.Oomen

Boek, jij bent geleefd,
zeg ons hoe te leven.
Wou je leven met zovelen,
hier op aarde, moet je delen:
licht en adem, geld en goed.
Wie maar leeft om meer te krijgen
die zal sterven aan zijn eigen
overvloed.

Boek, jij bent geleefd,
zeg ons hoe te leven.
Mozes heeft de weg gewezen,
hoor de woorden der profeten:
licht en adem zal er zijn.
Als je mens wordt zoals Jezus.
Liefde als een mens aanwezig,
wijn van liefde, brood des levens, zoals hij.

Boek, jij bent geleefd,
zeg ons hoe te leven.-
Niemand weet hoe jij moet leven,
nergens staat het opgeschreven,
liefde tegen liefdespijn,
vriendschap tegen duizend vrezen,
zoet dat bitter kan genezen,
mens voor mensen, recht en vrede,
licht en adem, heel veel leven,
mag je zijn.

Vrouw, waar is je broer?
mens, waar is je zusje?
't Meeste van een mensenleven
wordt het minste opgeschreven:
hoe zij trouw zijn aan elkaar.
Lijden, sterven, liefde leren,
zouden wij dat ook proberen,
werd het waar.

Welkom en inleiding

Goedemorgen, hartelijk welkom in deze viering van schrift en tafel. Liesbeth en ik heten iedereen hartelijk welkom op deze zondagmorgen.

We zitten in de Zoom met z'n allen. Hoe lang dat nog moet duren, dat weten we niet precies. Wat ik wel weet dat is dat we elkaar allemaal op deze digitale manier hebben opgezocht om met elkaar in verbinding te zijn. Welkom in ieders kamer of huiskamer.

Op afstand, maar toch figuurlijk en met een beetje fantasie letterlijk verbonden.

We hopen dat we een uur van bezinning en rust kunnen bieden.

Wie vandaag mee-Zoomt merkt dat de lezingen betrekkelijk hoopvol van karakter zijn. Ik hoop dat over te kunnen brengen.

Het gaat over de boodschap die verweven is met de komst van het kind dat Jezus heet. Boodschapper voor ons allen, hoop voor de toekomst en zingever van ons bestaan.

Jezus liet ons God kennen op een voor die tijd ongekende manier. Voor ons misschien gewoon, maar voor die tijd behoorlijk onconventioneel en zelfs revolutionair. De reden waarom hij ook tegenstanders kreeg.

Zo kort na de kersttijd, waarin het dagelijks leven weer losbarst en de betrekkelijke rust en sfeer van kerst weer afgenomen zijn, is het lastig om gefocust te blijven op dat wat we in de kersttijd zo koesterden: vrede, heelheid van de schepping en een waakzaam oog voor onze medemensen. Toch is dat laatste onze christelijke opdracht: Omzien naar elkaar en naar beste mogelijkheid zorgen voor welzijn van je naaste. Tegen de verdrukking en hectiek van alledag in. Moeilijk, lastig, maar... mogelijk!!! Want 'lastig' kan geen excuus zijn om Gods woord van naastenliefde te laten waaien.

Laten we aan het begin van dit uur een moment van rust en bezinning creëren. Ruimte maken in ons hoofd en in ons hart. Ons richten op ons diepste zelf en de band die we hebben met onze schepper.

Lied: Geschreven staat

Huub Oosterhuis/Tom Löwenthal

Geschreven staat dat uw Messias komt
op zonnevlagen, vleugels van genezing
en dat Gij komt in hem, wees hier aanwezig
opdat wij in ons vlees uw naam aanschouwen.

Verschijn. De nacht is diep, de dagen leeg.
De mensen sterven en zijn niet gelukkig. (2x)

Zoals uw woord in den beginne sprak,
zoals uw licht in den beginne lichtte,
zo kome uw Messias, uw knecht-koning,
een mens waarin Gij U te kennen geeft.

In diepe nacht is hij de weg gegaan
die in de afgrond voert der sprakelozen. (2x)

Wees hier aanwezig, nu, als toen in hem.
Wij waren ver weg, Gij een vreemde God,
een onbekende naam, één van de velen.
Maar hij heeft ons uw naam bemind gemaakt.

Een zoon van uw Tora, in U geworteld,
die ons geworden is tot heer en meester. (2x)

Eerste Lezing Jesaja 42, 1-9 (uit de Bijbel in Gewone Taal)

God zegt: 'Volken van de wereld, kijk! Dit is mijn dienaar, hem zal ik steunen. Hij is de dienaar die ik uitgekozen heb. Mijn liefde voor hem is groot, aan hem heb ik mijn geest gegeven. Hij zal alle volken leren om goed en eerlijk te zijn. Mijn dienaar schreeuwt niet, hij gaat niet roepend de straat op. Zwakke mensen zal hij niet nog zwakker maken. Mensen zonder kracht zal hij niet kapotmaken. Hij zal zorgen dat iedereen eerlijk behandeld wordt. Hij zal niet aarzelen. Hij gaat door met zijn werk totdat er overal op aarde eerlijke rechters zijn.

Alle volken verlangen naar de lessen en regels van mijn dienaar.' God, de Heer, zegt tegen zijn volk: 'Israël, ik heb jou geroepen, jij moet mijn opdracht uitvoeren. Ik zal je helpen en beschermen. Ik zal zorgen dat jij de mensen vrede brengt. Ik maak jou een redder voor alle volken. Jij zult alles veranderen.

Tweede Lezing: Efeziërs 2, 1-10 (uit de Bijbel in Gewone Taal)

U was dood door de misstappen en zonden waarmee u de weg ging van de god van deze wereld, de heerser over de machten in de lucht, de geest die nu werkzaam is in hen die God ongehoorzaam zijn. Net als zij lieten ook wij allen ons eens beheersen door onze wereldse begeerten, wij volgden alle zelfzuchtige verlangens en gedachten die in ons opkwamen en stonden van nature bloot aan Gods toorn, net als ieder ander. Door zijn genade bent u nu immers gered, dankzij uw geloof. Maar dat dankt u niet aan uzelf; het is een geschenk van God en geen gevolg van uw daden, dus niemand kan zich erop laten voorstaan. Want hij heeft ons gemaakt tot wat wij nu zijn: in Christus Jezus geschapen om de weg te gaan van de goede daden die God heeft voorbereid.

Lied: Boom, je stam

Huub Oosterhuis/Antoine Oomen

Boom, je stam was koud en bloot,
in de winter leek je dood.
Komt de zomer vuur en vlam,
bloeien rozen aan je stam.

Mens, wat ben je dood en koud
als je niet van mensen houdt.
Zonder liefde vlam en vuur
is je leven kort van duur.

Zonder lachen licht en lied,
zonder liefde gaat het niet.
Mensen leef toch en God-weet
vind je liefde bij de vleet.

Derde Lezing: Kijk vooral naar wat nog wel kan

(Nellie Gloudemans, de Volkskrant 30 december 2021)

Het is niet het goede woord, tegengif. Tegengif is te negatief voor mij in deze tijd van corona. Wat dekt de lading wel?

“Tel je zegeningen.” Een spreekwoord dat meer bij mijn generatie hoort. Meer gewend aan tegenslagen en het besef dat onze vrijheden niet vanzelfsprekend zijn.

Ik heb een dak boven mijn hoofd, kan naar een arts, geen honger of kou. Al deze zegeningen geven me de ruimte om te wandelen zonder blokkades, contact te hebben met familie en vrienden, een oudere in mijn omgeving wat aandacht te geven.

Deze voorrechten zijn voor veel mensen niet vanzelfsprekend. Zonder huis, warmte, eten en veiligheid. Onzeker over hun toekomst en in welk land ze welkom zijn. Vaccineren is dan niet de hoogste prioriteit, maar eerder een luxe. Een luxe die voor ons wel beschikbaar is. Juist wat wij vanzelfsprekend vinden, is voor anderen zo onbereikbaar. Dus ik tel mijn zegeningen. En kijk vooral naar wat nog wel kan.

Overweging

Toen ik eind november vorig jaar vooring kreeg ik lezingen voorgeschoteld die eerder hel en verdoemenis uitstraalden dan de blijde boodschap die het Evangelie wat mij betreft hoort te zijn.

Maar... dat was vóór de adventsweken, vóór kerst en vóór oud- en nieuw.

Intussen zijn de laatste kerstkransjes opgegeten en de oliebollen hebben ons goed gesmaakt. Kerst is voorbij, een nieuw jaar is begonnen.

We vieren vandaag de Doop van de Heer. Traditioneel wordt ervan uitgegaan dat de drie wijze mannen uit het Oosten op 6 januari het Christuskind vonden en het hun eer bewezen. In de orthodoxe kerken is dat nog altijd het moment om Kerstmis te vieren. Bij het aanschouwen van het kind door wijze mannen, Koningen wellicht of Magiërs, sterrenkundigen, pas als zij er ruchtbaarheid aan geven kan het Kerstmis worden. Grappig nietwaar, dat in onze westerse, christelijke kerken Kerstmis begint bij het vinden van het Kind door de herders. Zij die leefden tussen de dieren, aan de rand van de samenleving. Ruw volk, arm als een kerkrat.

Ach ja... de focus is flink verschillend.

Vandaag is het in de geschiedenis van Jezus al een heel eind verder, getuige de schriftlezing van Paulus aan de bewoners van Efeze. Deze stad lag in wat toen heette Klein-Azië, zeg maar dat wat nu west Turkije is. Hoofdstad van de Romeinse provincie Asia. Er zijn verschillende gedachten over de totstandkoming van de brief.

Het is de vraag of de brief is bedoeld voor een bepaalde groep christenen in de stad. Er waren immers in die tijd flink wat verschillende gemeenten ontstaan. Al die gemeenten hadden hun eigen manier om vorm te geven aan het geloof.

Het lijkt erop dat de brief van Paulus de bedoeling heeft om al die verschillende gemeenten te laten kijken naar het wezen van hun 'zijn,' hun bestaansrecht. Zeg maar dat hij ze wilde wijzen op de roots die allemaal teruggrijpen op een band met Jezus Christus. Hij houdt dus eenieder voor dat je je niet moet inlaten met zelfzuchtige verlangens, wereldse begeerten en egoïsme. Door te leven naar Gods wil kunnen wij de weg gaan van goede daden die God in ons hart heeft gelegd.

De brief spreekt me wel aan eerlijk gezegd, want Paulus trekt hier niet van leer in dreigende taal, maar hij maakt duidelijk dat we door Gods woord te volgen, gericht zijn op het welbevinden en het welzijn van andere mensen, onze naasten.

In deze tijd van corona en beperkingen lees en hoor ik vaak reacties van mensen die inzoomen op wat allemaal onmogelijk is. Hoe moeilijk het leven is en vooral dat anderen hen dat hebben aangedaan. Want in deze tijd zoeken we naar een zondebok, naar een Berbertje die hangen moet.

De derde lezing is een ingezonden brief die ik op 30 december in de Volkskrant las. Gewoon een ingezonden brief van naar ik vermoed een gewone dame die ook aangeeft dat je niet moet verzinken in zieligheid en kijken naar onmogelijkheden, máár dat je een en ander ook in perspectief kunt zien. Je kúnt kijken naar wat wel kan, wat je zegeningen zijn, ook al zijn er tegenslagen te verwerken. Als je het afzet tegen de tegenslagen van vluchtelingen, ontheemden, dak- en thuislozen, dan is je eigen sores zoveel anders dan dat van hen.

Wij hebben gelukkig in de meeste gevallen een huis, een dak boven het hoofd, eten, gezondheidszorg en veiligheid. Eigenlijk zegt die mevrouw: "Waar klagen we over?" Zie het eens in perspectief en denk eens aan anderen die het moeilijker hebben. De vanzelfsprekendheid van de luxe die we heus nog hebben is niet zo vanzelfsprekend voor anderen. Ja... haar brief haalt wel een pijnpunt aan.

Temeer omdat de brief aanhaakt aan de lezing die we vandaag als eerste lezen. De lezing van de hand van Jesaja. Geschreven in een heel andere tijd, maar met als onderlegger dat God altijd voor ons zal zorgen. Dat hij een dienaar zond die ons de juiste weg kan wijzen.

De boodschap is even kort als krachtig: "Israël, (dat zijn de mensen) ik heb jou geroepen. Ik zal zorgen dat hij de mensen vrede brengt. Ik maak je een redder voor alle volken. Jij zult alles veranderen.

Nu hoor ik de cynici natuurlijk al zeggen: “Nou, er is nog erg veel werk te verrichten. Het is nog niet allemaal in orde.”

En dat is waar. Maar de brief is wel een opsteker voor ons allemaal om de schouders te zetten onder de ons door God gegeven opdracht, voor elkaar te zorgen. Het Christuskind waarvan we jaarlijks de geboorte vieren, zet zelfs oorlogen stil en zet wereldwijd de mensen in een stand van vrede en zachtheid.

Jezus legde Gods woorden uit en hield ons voor dat Gods licht in ieder van ons aanwezig is. Het zou zo mooi zijn als we dat langer dan twee kerstdagen voelen.

Over enkele dagen, om precies te zijn op 13 januari, bestaat de Duif 48 jaar in zijn huidige vorm. 48 Jaren van zoeken, onderweg zijn en elkaar vasthouden. Bij de voorbereiding van deze viering stonden we stil bij die 48 jaren en probeerden we woorden te vinden die de lading van de Duif dekken. We vinden en hebben het altijd moeilijk gevonden om onze eigen loftrumpet te steken, want... doe maar gewoon dan doe je al gek genoeg. Bovendien, een loftrumpet steken moeten anderen doen, niet jij zelf. Maar vooruit, 't is feest dus... vandaag toch een kleine bloemlezing:

Er werd gezegd: In de Duif herken ik optimisme, een reis naar een goede wereld. We zoeken met passie naar die betere wereld.

De geschiedenis van 48 jaren is van belang, omdat die geschiedenis ons doorzettingsvermogen aangeeft, dat we gekend zijn en dat we blijven knokken voor onze idealen.

Iemand zei een enorme levenswijsheid te ervaren die verrijkend is en die inspireert om mee te gaan in het verhaal.

Uiteindelijk komt het er op neer dat we het individueel allemaal niet kunnen, maar dat het getal er voor zorgt dat je meer aankunt. Zoals oud-burgemeester Eberhard van de Laan placht te zeggen: “Alleen ga je sneller, maar samen kom je verder.”

Het klopt: er is nog veel te doen. Eind van het jaar las ik een wens in een column van Aleid Truijens, waarin zij haar wensen voor het nieuwe jaar opschrijft, in woorden die inhoud geven aan onze zorgen van vandaag en deze tijd.

Zij schrijft:

De ziekenhuizen bijna leeg,

alle jongeren een woning en verder in 2022...

Klapt de wereld weer open als een prentenboek.

Maken we een machtig mooi vuur van mondkapjes.
Worden teststraten ballenbakken en klimhallen.
Staan de ziekenhuizen bijna leeg.

Gaan we naar theaters, musea en concerten.
Zetten we het onbekommerd op een slempen in het café.
Of, vooruit, zingen gelovigen samen uit volle borst.
Worden kunst en kunstenaars niet geminacht.
Mag Hugo de Jonge de hele dag thuis DVD-tjes kijken.

Zal Mark Rutte nooit, nooit, nooit meer liegen.
Worden burgers niet belaagd door een brute overheid.
Bedenkt Pieter Omtzigt een betere partij.
Sluit gifspuwer Tata Steel de tent, tenzij.
Zoeken fascisten en complotdenkers een beter land.
Sywert mag ook mee, natuurlijk.

Krijgen we een echte minister van onderwijs.
Wordt de VO-raad opgeheven.
Leert iedereen behoorlijk lezen, schrijven en rekenen.
Krijgen alle jongeren een woning.
Leeft geen kind meer in armoede.
Slaat, pest of terroriseert niemand zijn kind of partner.
Worden pestkoppen met pek overgoten.

Verdrinkt of bevriest niet één vluchteling.
Wordt geen enkele journalist, schrijver of advocaat vermoord.
Strijkt God, mocht hij bestaan, over zijn hart.
En krijgt de dood een tijdje vrijaf.
Is niemands leven zinloos, klaar of overbodig.
Stoppen we met hongerig hengelen naar emoties.
Maar kijken we om naar mensen met verdriet.
Houden we ons wat minder met onszelf bezig.
Zijn we niet zo snel gekwetst of beledigd.
Schreeuwen schelder en bedreigers in een holle put.
Wint de verbeelding het van cynisme.

Kunnen alle grappen weer, ook de foute.
Geven we de taal niet de schuld.
Gaat de denkpolitie met pensioen.
Zijn gedachten vrij.
Krijgt de twijfel weer gelijk.
Keren we terug tot de feiten.

Bedreigt niemand wetenschappers of zorgverleners.
Zijn verpleegkundigen geen 'helden,' maar worden ze goed betaald.
Is mijn familie gezond en gelukkig.
Komt mijn boek uit.
Zie ik mijn vrienden vaker.
Roer ik in grote, dampende stoofpotten.
Leer ik knutselen.
Wint Sinterklaas het van die stomme Kerstman.
En huppelen de lammetjes weer argeloos in de wei.

Lieve lezer, schrijft zij, ik wens u een mooi 2022.

Ik wens óns een mooi nieuw jaar toe, met als basis ons oprecht geloof in elkaar, in de toekomst en Gods woord dat in ons diepste wezen verankerd is.
Moge dat zo zijn.

Pianomuziek: Irina speelt Metamorphosis nr2 van Philip Glass

Geloofsbelijdenis

Ik geloof in de aanwezigheid van de Eeuwige in onze wereld.
Ik geloof in herkenning van Jezus onze broeder in mijn leven.
Ik geloof in de troostende aanraking
van de Geest die in en met ons is.

Vertrouwen durf ik op U Onnoembare, die mij bij name kent.
Vertrouwen op de wetenschap over U en uw Rijk, die in mij is.

Ik geloof dat de kennis van vrede en gerechtigheid,
van waarheid en geloof in onze ziel is gegrift.
Ik geloof dat wij met elkaar en met Gods hulp
in staat zijn het rijk van God dichterbij te brengen.

Door kracht en tegenkracht, door de vonk die in ons allen is
te laten ontvlammen met behulp van de Geest die waait waarheen Zij wil.

Ik geloof dat wij alleen met elkaar in zachtheid en tederheid
ons durven overgeven aan onze bestemming:
Kind te zijn van God met een lichtend hart
en een aanstekelijke liefde voor ieder schepsel dat leeft.
Zo helpe mij de Barmhartige in wiens hand wij mogen rusten.
Amen.

Collecte

*Om onze wekelijkse vieringen te kunnen houden maakt onze gemeenschap kosten. In de Duif dragen veel mensen bij door middel van een periodieke / jaarlijkse bank- of giroafschrijving. Daarnaast kan je vandaag ook een bijdrage in de collecteschaal doen of een digitale gift geven:
<https://betaalverzoek.rabobank.nl/betaalverzoek/?id=570K6TYoRaSaiXmKRIUDVw>
Iedere bijdrage wordt erg op prijs gesteld. Hartelijk dank!!!*

Intenties vanuit de gemeenschap

Tafellied

Huub Oosterhuis/Tom Löwenthal

Moge ons voor waar verschijnen

Moge ons voor waar verschijnen,
die genoemd wordt zoon der mensen,
die gezegd wordt dood maar levend,
die gehoopt wordt mens voor allen.

Moge ons verschijnen deze,
niet in droom, in stand van sterren,
niet als spiegelbeeld in water,
maar in mensentaal van liefde.

In dit mensenbrood gebroken,
levenskansen, recht voor allen,
in het drinken van de beker,

in vergeving en ontferming.

Moge ons verschijnen deze,
ogenlicht en levensadem,
knecht en koning, lam en herder,
lieve meester, woord van God.

Moge ons verschijnen deze,
ogenlicht en levensadem,
knecht en koning, lam en herder,
lieve meester, woord van God.

Het hart van de viering

Jezus' leven stond in het teken van het doorvertellen en rondvertellen van hoe God de wereld bedoeld heeft.

Het is aan ons om dat ook te doen en werk te maken van de totstandkoming van die wereld.

We zijn niet in staat om zoals we dat gewend zijn, brood en wijn te delen. Zo ver is de techniek nog niet gevorderd. Maar wat wel kan, dat is aan elkaar denken en even de tijd nemen om stil te staan bij onze verbondenheid. Door middel van de Zoom in staat om elkaar te zien, maar niet te omhelzen. Laten we een minuutje in stilte onze verbondenheid voelen. Want al is de fysieke afstand er, in onze harten kunnen we elkaar stevig vasthouden.

Lied van de een en de ander

H.Oosterhuis/A.Oomen

Voordat ik bomen zag,
de hazelaar in bloei, in kou,
de steeneik, de kastanje,
zag ik jou. (2x)

Mijn zusje, mijn geliefde,
mijn verre vriend mijn hart is aan.
Mijn naastetje, wat heb ik jou,
wat heb jij mij gedaan?

Voordat de zee mij riep,
haar spiegel, tij en tegentij,

de poolster, de windstilte,
riep jij mij.

Ik kocht een fluit, ik floot
een sluier om je heen van vuur,
een lichaam meer,
tegen de lange duur.

Als ik ooit komen zou
waar bronnen zijn, bauxiet,
een paar gewiekster woorden dan dit:
ben jij daar?

Mijn zusje, mijn geliefde,
mijn verre vriend mijn hart is aan.
Mijn naastetje, wat heb ik jou,
wat heb jij mij gedaan?

Voordat ik bomen zag,
de hazelaar in bloei, in kou,
de steeneik, de kastanje,
zag ik jou.

Gebed

Heer, wij leggen onze zorgen, ons verdriet en onze dankbaarheid aan u voor.
We zeggen wel dat u onze zorgen kent nog voordat ze uitgesproken zijn.
Daar vertrouwen en hopen we op.
Wees ons tot steun en troost in moeilijke tijden.
Richt ons op elkaar en zie ons aan met ogen vol liefde en mededogen.

Onze Vader

Onze Vader,
al zolang onderweg
van de hemel naar de aarde,
Uw Naam worde geheiligd
nooit meer in gevechten
van volk tegen volk,
van man tegen man;

Uw Naam worde gedaan en doorgegeven
in gerechtigheid en vrede,
van mens tot mens,
van land tot land,
over heel de wereld.
Laat komen uw rijk
door allen die veranderd zijn
in mensen van vrede en mededogen.
Laat gebeuren in ons midden
wat wij hebben uitgesteld tot in de hemel.
Geef ons heden zoveel inzicht
dat wij weten wat ons werkelijk
tot vrede en toekomst brengt.
Vergeef ons dat wij U tegenhielden
in zoveel mensen,
zoveel eeuwen lang.
En leid ons weg uit de verleiding
tot macht en geweld,
maar verlos ons vandaag nog
van één wereld voor enkelen
en open die wereld
van God en mens met allen.
Amen.

Mededelingen

Lied: Van grond en vuur

H.Oosterhuis/A.Oomen

A: Van grond en vuur zult Gij ons maken,
hoog op rotsen, aan levend water,
van geur en smaak, van licht en stem,
uw evenbeeld.

K: Volk dat in duisternis gaat
mensen met stomheid geslagen,
het zal geschieden, zegt Hij,
dat zij weer glanzen als nieuw.

A: Van licht en stem zult Gij ons maken,
uw evenbeeld.

K: Niet meer beklemd en verdeeld,
niet meer in woorden gevangen,
één en gekend en bevrijd,
eindelijk mens zal ik zijn.

A: Van licht en stem zult gij ons maken,
uw evenbeeld.

K: Daar staat de stoel van het recht,
daar zal staan de tafel der armen,
dan is de dag van het lam,
“Zie, Ik kom haastig,” zegt Hij.

A: Van grond en vuur zult Gij ons maken,
hoog op rotsen, aan levend water,
van geur en smaak, van licht en stem,
uw evenbeeld.

Wegzending en zegenbede

We zijn aan het einde gekomen van deze viering.

Bedankt voor jullie aanwezigheid. Ook iedereen die achter de schermen (of vóór de schermen) werk verrichtten, bedankt.

Hopelijk hebben we elkaar kunnen inspireren en bemoedigen om de komende week werk te maken van een hemel op aarde. Mogen zich tal van kansen ontwikkelen om werk te maken van een wereld zoals Jezus die bedoeld heeft. Een wereld die God bedoeld heeft. Laten wij geloven in onszelf en in onze kracht en aanleg.

Natalie stuurde me van de week het volgende gedichtje toe:

Vier eens iets anders
naast kerst en nieuwjaar.
Vier de zon, de zee,
de muziek,

vier elkaar.
Vier het seizoen,
je diner, een glas wijn.
Vier iets waarvoor je
dankbaar kan zijn.
Vier wat je hebt
en wat is geweest.
Dan is er elke dag reden voor een feest.

Laten we zo meteen de wereld ingaan, maar niet voordat we gevraagd hebben
om Gods onmisbare zegen:

Moge de Heer ons zegenen en behoeden.
Moge de Heer de glans van zijn gelaat over ons spreiden en ons genadig zijn.
Moge de Heer zijn gelaat naar ons keren en ons vrede schenken.

In de naam van de Vader en de Zoon en de Heilige Geest. Amen.

Ik wens jullie allemaal een heel fijne zondag.